

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. szeptember 2.*

„Előzetes döntéshozatal – EGK–Törökország társulási megállapodás – 1/80 határozat – 13. cikk – *Standstill* klauzula – Új korlátozás – Török munkavállalók kiskorú gyermekeinek családegyesítése – Életkori feltétel – Különös indokoknak a családegyesítésre való jogosultsághoz történő megkövetelése – Közérdeken alapuló kényszerítő indok – Sikeres beilleszkedés – Arányosság”

A C-379/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2020. augusztus 11-én érkezett, 2020. július 3-i határozatával terjesztett elő a

B

és

az **Udlændingenævnet**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), L. Bay Larsen, C. Toader és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- B képviseletében C. Friis Bach Ryhl és T. Ryhl advokater,
- a dán kormány képviseletében J. Nymann-Lindegren és M. Wolff, meghatalmazotti minőségben, segítők: R. Holdgaard advokat,

* Az eljárás nyelve: dán.

– az Európai Bizottság képviselőjében D. Martin és L. Grønfeldd, meghatalmazotti minőségben, tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás fejlesztéséről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat 13. cikkének értelmezésére irányul. A Társulási Tanácsot az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló, egyrészt a Török Köztársaság, másrészt az Európai Gazdasági Közösség tagállamai és a Közösség által 1963. szeptember 12-én Ankarában aláírt, a Közösség nevében az 1963. december 23-i 64/732/EGK tanácsi határozattal (HL 1964. 217., 3685. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 11. kötet, 10. o.) megkötött, jóváhagyott és megerősített megállapodás létesítette.
- 2 Ezt a kérelmet B török állampolgár és az Udlændingenævnet (bevándorlásügyi jogorvoslati bizottság, Dánia) között azzal kapcsolatban folyó jogvitában terjesztették elő, hogy e bizottság elutasította B családegyesítésre alapított dániai tartózkodási engedély iránti kérelmét.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1/80 határozat

- 3 Az 1/80 határozat 13. cikke így rendelkezik:
„A Közösség tagállamai és Törökország nem vezethetnek be új korlátozásokat azon munkavállalók és családtagjaik munkavállalási feltételeire vonatkozóan, akik a tartózkodást és a foglalkoztatást illetően jogilag rendezett helyzetben tartózkodnak a területükön.”
- 4 E határozat 14. cikke értelmében:
„(1) E szakasz rendelkezéseit a közrend, a közbiztonság és a közegészség okán indokolt korlátozásokra is figyelemmel kell alkalmazni.

(2) E szakasz rendelkezései nem érintik a nemzeti jogszabályokon vagy a Törökország és a Közösség tagállamai között létrejött kétoldalú egyezményeken alapuló jogokat és kötelezettségeket, amennyiben azok az állampolgáraik számára kedvezőbb szabályokat állapítanak meg.”

A 2003/86/EK irányelv

- 5 A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.). 4. cikkének (6) bekezdése ekként rendelkezik:

„Ettől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy – az ezen irányelv végrehajtásának időpontjában hatályos jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően – a kiskorú gyermekek családegyesítési kérelmét a 15. életévük betöltése előtt nyújtsák be. Ha a kérelmet a 15. életév betöltése után nyújtják be, az ezen eltérést alkalmazni kívánó tagállamok az ilyen gyermekek beutazását és tartózkodását a családegyesítésen kívüli alapon engedélyezik.”

A dán jog

- 6 A 2004. június 9-i 427. sz. törvénnyel módosított Udlændingeloven (a külföldiekről szóló törvény) 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontja előírja:

„Kérelemre tartózkodási engedély adható ki:

[...]

2. Dániában lakó személy vagy házastársa 15. életévét be nem töltött, nem házas kiskorú gyermekének, ha a gyermek a törvényes felügyeleti jog gyakorlójánál lakik, és nem képez tartós kapcsolaton alapuló önálló családot, és a Dániában lakóhellyel rendelkező személy:

[...]

e) határozatlan időre szóló tartózkodási okmánnyal vagy az állandó tartózkodás lehetőségét biztosító tartózkodási okmánnyal rendelkezik.

[...]”

- 7 A 2012. június 18-i 567. sz. törvénnyel módosított, a külföldiekről szóló törvény 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Kérelemre tartózkodási engedély adható ki a külföldi számára, ha ezt igen sajátos okok indokolják, így különösen a család egysége és – ha a külföldi személy a 18. életévét nem töltötte be – a gyermek mindenek felett álló érdeke.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 8 B, aki török állampolgár, 1994. augusztus 5-én született Törökországban. 2012. január 31-én az Udlændingestyrelsenhez (bevándorlási hivatal, Dánia) tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be az apjával, F-fel való családegyesítés céljából, aki 2003. október 13. óta jogszerűen tartózkodik e tagállamban.

- 9 2012. november 6-i határozatával a bevándorlási hivatal a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontja és 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontja alapján elutasította ezt a kérelmet azzal az indokkal, hogy B., aki a kérelme benyújtásának időpontjában 15 évesnél idősebb, nem bizonyította, hogy igen sajátos – különösen a család egységére és a gyermek mindenképp felett álló érdekére vonatkozó – indokok igazolják a tartózkodási engedély e rendelkezésen alapuló kiadását.
- 10 2017. január 5-én B jogorvoslati kérelmet nyújtott be e határozattal szemben az Udlændinge- og Integrationsministeriethez (idegenrendészeti és integrációs minisztérium, Dánia), amely 2017. január 30-i határozatával e jogorvoslati kérelmet a bevándorlási hivatal elé utalta, és annak megvizsgálására kérte fel e hivatalt, hogy B-t megilleti-e tartózkodási jog az 1/80 határozat alapján.
- 11 2017. július 5-i határozatával a bevándorlási hivatal a 2014. július 10-i Dogan ítélet (C-138/13, EU:C:2014:2066) alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs helye a B által benyújtott kérelem újbóli vizsgálatának.
- 12 B e határozattal szemben jogorvoslati kérelmet nyújtott be az Udlændingenævnethez (bevándorlásügyi jogorvoslati bizottság, Dánia). 2018. január 15-i határozatával e bizottság helybenhagyta a bevándorlási hivatal 2017. július 5-i határozatát.
- 13 2017. január 5-én B keresetet nyújtott be a Københavns Byret (koppenhágai körzeti bíróság, Dánia), amely a bevándorlási hivatal arra való kötelezésére irányult, hogy az az uniós jog alapján ismerje el számára a dániai tartózkodási jogot. 2017. december 15-én e bíróság az ügyet az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) elé utalta, mivel a nemzeti jog lehetővé teszi az elsőfokú bíróságok számára, hogy az elvi kérdéseket felvető ügyeket a fellebbviteli bíróságok elé utalják annak érdekében, hogy azok járjanak el első fokon.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság – az alapügy feleihez hasonlóan abból kiindulva, hogy a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában előírt korhatár, amelyet 2004-ben 18 évről 15 évre szállítottak le, az 1/80 határozat 13. cikke értelmében vett „új korlátozásnak” minősül – lényegében arra keresi a választ, hogy az ilyen korlátozás igazolható-e a bevándorlásügyi jogorvoslati bizottság által hivatkozott, a harmadik országok állampolgárai sikeres beilleszkedésének biztosításához fűződő nyomós közérdekkel.
- 15 E tekintetben e bíróság először is úgy véli, hogy a korhatár mint feltétel hozzájárulhat a gyermek valamely tagállamba történő beilleszkedéséhez. Az a körülmény ugyanis, hogy egy gyermek a lehető legfiatalabb korában érkezik Dániába, elősegíti az e tagállamba való beilleszkedését, mivel ott tölti be gyermekkorának jelentős részét, és ott folytatja tanulmányainak nagy részét.
- 16 Másodszor e bíróság megállapítja, hogy a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontját e törvény 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontjával összefüggésben kell értelmezni. Ebből az következik, hogy az e törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában előírt korhatár nem minősül abszolút feltételnek, mivel ugyanezen törvény 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontja alapján tartózkodási engedély kiadható az 18. életévét be nem töltött gyermek számára, feltéve hogy amellet igen sajátos, különösen a család egységére és a gyermek mindenképp felett álló érdekére vonatkozó indokok szólnak.

- 17 E körülmények között az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e az [1/80 határozat] 13. cikkével az olyan új nemzeti intézkedés bevezetése és alkalmazása, amely az érintett tagállamban jogszerűen tartózkodó, gazdaságilag aktív török állampolgár és 15. életévét betöltött gyermekének családegyesítését ahhoz a feltételhez köti, hogy igen sajátos okok – többek között a család egysége és a gyermek mindenképp felett álló érdeke – szólnak a családegyesítés mellett?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 18 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1/80 határozat 13. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan nemzeti intézkedés, amely a fogadó tagállam területén jogszerűen tartózkodó török munkavállaló gyermeke számára a családegyesítés iránti kérelem benyújtásának korhatárát 18 évről 15 évre szállítja le, az e rendelkezés értelmében vett „új korlátozásnak” minősül-e, igenlő válasz esetén pedig, hogy az ilyen intézkedés igazolható-e az érintett harmadik állam polgárai sikeres beilleszkedésének biztosítására irányuló céllal.
- 19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1/80 határozat 13. cikkében kimondott *standstill* klauzula általános jelleggel tiltja minden olyan új belső intézkedés bevezetését, amelynek az a célja vagy hatása, hogy a munkavállalók szabad mozgásának az ország területén történő, török állampolgár általi gyakorlását azon feltételeknél korlátozóbb feltételeknek vesse alá, mint amelyek e határozatnak az érintett tagállam vonatkozásában történt hatálybalépése időpontjában irányadóak voltak (2019. július 10-i A ítélet, C-89/18, EU:C:2019:580, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az érintett tagállamban jogszerűen tartózkodó török munkavállalók családegyesítésére vonatkozó feltételeket az 1/80 határozat e tagállamban történő hatálybalépésének időpontjában alkalmazandó feltételekhez képest szigorító nemzeti szabályozás az e határozat 13. cikke értelmében vett, a munkavállalók szabad mozgásának az e török munkavállalók által e tagállamban való gyakorlását érintő „új korlátozásnak” minősül (2019. július 10-i A ítélet, C-89/18, EU:C:2019:580, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontját, amely 18 évről 15 évre szállította le a családegyesítés kiskorú gyermek általi kérelmezésének korhatárát, az 1/80 határozat dániai hatálybalépésének időpontját követően vezették be, és hogy a családegyesítés területén e rendelkezés az 1/80 határozat e tagállamban való hatálybalépésekor alkalmazandó feltételekhez képest szigorította az e tagállamban jogszerűen tartózkodó török állampolgárok gyermekeinek dán államterületre való első belépését szabályozó feltételeket.
- 22 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az olyan nemzeti intézkedés, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az 1/80 határozat 13. cikke értelmében vett „új korlátozásnak” minősül.

- 23 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen korlátozás tilos, kivéve ha az 1/80 határozat 14. cikkében említett korlátozások körébe tartozik, vagy ha azt közérdeken alapuló nyomós ok igazolja, alkalmas a kitűzött jogszerű cél elérésének biztosítására, és nem haladja meg az annak eléréséhez szükséges mértéket (2019. július 10-i A ítélet, C-89/18, EU:C:2019:580, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti intézkedés nem tartozik az 1/80 határozat 14. cikkében említett korlátozások hatálya alá.
- 25 Ezzel szemben ezen iratokból kitűnik, hogy ezen intézkedés célja lényegében a harmadik országbeli állampolgárok Dániában való sikeres beilleszkedésének biztosítása.
- 26 A Bíróság már kimondta, hogy az ilyen cél közérdeken alapuló nyomós oknak minősülhet az 1/80 határozat 13. cikke szempontjából (2019. július 10-i A ítélet, C-89/18, EU:C:2019:580, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti intézkedés, amely korlátozza a 15 évesnél idősebb kiskorú gyermekek családgyegetését, alkalmas-e az elérni kívánt cél megvalósítására, és nem lépi-e túl az annak eléréséhez szükséges mértéket.
- 28 Ami először is az ilyen intézkedésnek a kitűzött cél biztosítása szempontjából való alkalmasságát illeti, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben vitatott nemzeti intézkedés a családgyegetésben részesülni kívánó kiskorú gyermekek beilleszkedési képességének figyelembevételére irányul. E tekintetben a Bíróság már pontosította, hogy az életkor a gyermek személyes helyzetét jellemző egyik olyan tényező, amely hatással lehet az érintett tagállamba való beilleszkedésére (lásd ebben az értelemben: 2016. április 12-i Genc ítélet, C-561/14, EU:C:2016:247, 61. pont). A gyermekek fogadó tagállamba való beilleszkedését ugyanis segíti, ha már fiatalabb korukban e tagállamba érkeznek. E körülmény többek között lehetővé teszi az érintett gyermekek számára, hogy e tagállamban járjanak iskolába, valamint hogy megszerezzék a beilleszkedésükhöz alapvető nyelvi ismereteket.
- 29 Egyebekben meg kell állapítani, hogy maga az uniós jogalkotó biztosította a 2003/86 irányelvben a tagállamoknak lehetőséget arra, hogy korlátozzák a bizonyos életkort elérő kiskorú gyermekek családgyegetését. Noha ez az irányelv nem alkalmazható Dániára, rá kell mutatni arra, hogy ezen irányelv 4. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok előírhatják, hogy a kiskorú gyermekek családgyegetése iránti kérelmeket az 15. életévük betöltése előtt nyújtsák be.
- 30 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az olyan nemzeti intézkedés, mint amely az alapügy tárgyát képezi, alkalmas a kitűzött cél biztosítására.
- 31 Másodszor, ami a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában előírthoz hasonló életkori feltétel arányos jellegét illeti, meg kell állapítani, hogy a dán jog kivételeket ír elő e rendelkezés alkalmazása alól.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis rámutat arra, hogy ha a külföldiekről szóló törvény 9. §-a (1) bekezdésének 2. pontja alapján nem adható ki tartózkodási engedély kiskorú gyermek számára, akkor e törvény 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontja alkalmazandó, amely szerint

tartózkodási engedély adható ki a külföldi személynek, ha ezt igen sajátos okok indokolják, így különösen a család egysége és – ha a külföldi személy a 18. életévét nem töltötte be – a gyermek mindenek felett álló érdeke.

- 33 Így a 15 évesnél idősebb kiskorú gyermek számára akkor is kiadható tartózkodási engedély, ha azt a család egységének vagy a gyermek mindenek felett álló érdekének körébe tartozó okok igazolják. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok tehát kötelesek a gyermek helyzetének egyedi értékelését elvégezni, és minden egyes esetben megvizsgálni ezeket az érdekeket.
- 34 Egyébiránt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a gyakorlatban a külföldiek jogállásáról szóló törvény 9c. §-a (1) bekezdésének 1. pontja alapján számos tartózkodási engedélyt állítottak ki 15 évesnél idősebb gyermekek számára. Nem tűnik tehát úgy, hogy e családegyesítés iránti kérelmeket rendszerszerűen elutasító közigazgatási gyakorlat állna fenn.
- 35 E körülmények között nem tűnik úgy, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti intézkedés meghaladná az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket, amit azonban végső soron a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálania.
- 36 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1/80 határozat 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan nemzeti intézkedés, amely a fogadó tagállam területén jogszerűen tartózkodó török munkavállaló gyermeke számára a családegyesítés iránti kérelem benyújtásának korhatárát 18 évről 15 évre szállítja le, az e rendelkezés értelmében vett „új korlátozásnak” minősül. Az ilyen korlátozás azonban igazolható az érintett harmadik országbeli állampolgárok sikeres beilleszkedésének biztosítására irányuló célkitűzéssel, amennyiben végrehajtásának részletei nem mennek túl azon a mértéken, amely az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás fejlesztéséről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan nemzeti intézkedés, amely a fogadó tagállam területén jogszerűen tartózkodó török munkavállaló gyermeke számára a családegyesítés iránti kérelem benyújtásának korhatárát 18 évről 15 évre szállítja le, az e rendelkezés értelmében vett „új korlátozásnak” minősül. Az ilyen korlátozás azonban igazolható az érintett harmadik országbeli állampolgárok sikeres beilleszkedésének biztosítására irányuló célkitűzéssel, amennyiben végrehajtásának részletei nem mennek túl azon a mértéken, amely az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges.

Aláírások